

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE dertiende kamer**, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van **27 juni 2005** het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Not.nr. 66.54.100793/0026

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, metselaar, geboren te _____ op _____
wonende te _____ ;
2. _____, met maatschappelijke zetel te _____,
met ondernemingsnummer _____ ;

Verdacht van ingevolge de op 28 april 2005 betekende dagvaarding

Te _____

de eerste en de tweede (vanaf 2 juli 1999, de datum van de inwerkingtreding van de wet tot invoering van de strafrechterlijke aansprakelijkheid van rechtspersonen):

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op artikel 44 § 1, 1°, 64, eerste, tweede en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)
- en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu:

A. het verbouwen van een woning tot clublokaal, meer bepaald:

1. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 oktober 1996 tot en met 31 oktober 1996: het dicht metselen van alle ramen en de toegangsdeur aan de straatzijde
2. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 februari 2000 tot en met 31 maart 2000: het verbreden van de doorgang van 1 meter naar 2,30 tot 2,60 meter waardoor één grote ruimte werd gecreëerd en waarbij omwille van de stabiliteit een stalen balk werd aangebracht

B. op niet nader te bepalen data, in de periode vanaf 1 februari 2000 tot en met 31 maart 2000: het plaatsen van een draadafsluiting van 2,70 meter hoog;

Met de omstandigheid voor de tenlasteleggingen **A1, A2 en B2** dat **de eerste** een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, in casu metselaar, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten tot en met 30 april 2000*).

Met de omstandigheid voor **de eerste** dat de tenlasteleggingen **A1, A2 en B2** gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (*feiten vanaf 1 mei 2000*).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2 en B2** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafverordening slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk 31 maart 2000.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging

aard en oppervlakte: huis, 11 a 68 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te _____ op

wonende te _____

die de eigendomstitel heeft verkregen uit hoofde van de nalatenschap van

overleden te _____

op _____

in de nalatenschap van _____

overleden te _____

op _____ en meer bepaald de akte van verdeling ontvangen op 04/07/1987.

Verdacht van ingevolge de op 29 juli 2004 betekende dagvaarding

Te _____ op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 februari 2000 tot en met 31 maart 2000

de eerste en de tweede

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering

van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

B. het plaatsen van een draadafsluiting van 2,70 meter hoog

gelegen in woongebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 zonder verdere stedenbouwkundige voorschriften (stuk 42).

Met de omstandigheid voor de tenlastelegging dat de eerste een persoon is die wegens zijn beroep of activiteit, in casu metselaar, onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt, of in huur heeft, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreedt in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste dat de tenlastelegging gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte:

- weiland, 4 a 63 ca
- weiland, 4 a 63 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

- geboren te op wonende te
(5/8 vol eigendom en 3/8 vruchtgebruik);
- geboren te op
wonende te (3/32 bloot eigendom);
- geboren te op
wonende te (3/32 bloot eigendom);
- geboren te op
wonende te (3/32 bloot eigendom);
- geboren te op
wonende te (3/32 bloot eigendom),
- geboren te op wonende te
(1/2 vruchtgebruik en vol eigendom);
- geboren te op

- wonende te (1/12 bloot eigendom);
 geboren te op
 - wonende te (1/12 bloot eigendom);
 geboren te op
 - wonende te (1/12 bloot eigendom);
 geboren te op
 - wonende te (1/12 bloot eigendom);
 geboren te op
 - wonende te (1/12 bloot eigendom);
 geboren te op
 - wonende te (1/12 bloot eigendom);
 geboren te op
 die de eigendomstitel hebben verkregen
 - krachtens de akte van aankoop verleden op 27/11/1974 geregis-
 treerd op 03/12/1974 en uit hoofde van de nalatenschap van
 overleden te op
 - krachtens de akte van aankoop verleden op 27/11/1974 geregis-
 treerd op 03/12/1974 en uit hoofde van de nalatenschap van
 overleden te op

De rechtbank nam kennis van :

- de dagvaarding waarmee de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt en die op 29 juli 2004 werd betekend wat betreft de eerste beklagde door afgifte van een afschrift aan zijn moeder en wat betreft de tweede beklagde door afgifte van een afschrift op het politiecommissariaat van de zetel na achterlating van het door artikel 37 van het gerechtelijk wetboek bedoelde bericht en nadat een betekening volgens de artikelen 33 tot en met 35 Ger. W. niet mogelijk bleek ;
- de ontvangstbewijzen waaruit blijkt dat de dagvaardingen namens de beklagden op 1 september 2004 werden in ontvangst genomen en dit door de eerste beklagde ;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het hvotheekkantoor te op 3 augustus 2004 onder het nummer zodat voldaan is aan de voorwaarde vastgelegd in artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- de beslissing van deze rechtbank en kamer d.d. 11 oktober 2004 waarbij de behandeling van de zaak werd uitgesteld naar de zitting van 6 december 2004 teneinde het Openbaar Ministerie toe te laten na te gaan wat de stand was van de regularisatieprocedure ;
- het vonnis van deze rechtbank en kamer d.d. 10 januari 2005 waarbij een lasthebber *ad hoc* werd aangesteld voor de tweede beklagde en melding werd gemaakt van een aantal twistpunten waaromtrent partijen werden uitgenodigd desgevallend standpunt in te nemen ;
- de beslissing van deze rechtbank en kamer d.d. 4 april 2005 om de behandeling van de zaak uit te stellen teneinde de aangestelde lasthebber *ad hoc* toe te laten kennis te nemen van het dossier ;
- de dagvaarding voor de zitting van 6 juni 2005 die op 28 april 2005 werd betekend aan de eerste beklagde persoonlijk en wat betreft de tweede beklagde door afgifte van een afschrift op het politiecommissariaat van de zetel na achterlating van het door artikel 37 van het gerechtelijk wetboek bedoelde bericht en nadat een betekening vol-

gens de artikelen 33 tot en met 35 Ger. W. niet mogelijk bleek :

- het ontvangsbewijs waaruit blijkt dat een afschrift van deze dagvaarding namens de tweede beklagde op 24 mei 2005 werd in ontvangst genomen ;
- de beslissing van deze rechtbank en kamer d.d. 6 juni 2005 om de behandeling van de zaak uit te stellen teneinde het Openbaar Ministerie toe te laten de betekende dagvaarding over te schrijven ;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het hypotheekkantoor te op 6 juni 2005 onder het nummer zodat voldaan is aan de voorwaarde vastgelegd in artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 13 juni 2005:

- het Openbaar Ministerie in de persoon van substituu
- procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis ;
- de eerste beklagde in zijn middelen van verdediging voorgedragen door hemzelf ;
- de tweede beklagde in haar middelen van verdediging voorgedragen door mr. advocaat met kantoor te zijnde de aangestelde lasthebber *ad hoc*.

1. Voorgaanden

1.1.

In het tussenvonnis d.d. 10 januari 2005 werden de relevante feitelijke elementen reeds geschetst.

1.1.1.

Op 14 juli 2000 werd door de toenmalige rijkswacht van een proces-verbaal opgesteld lastens de beklagden omdat bij een onderzoek n.a.v. de aanvraag voor het verkrijgen van een gemeentelijke toelating voor de organisatie van een fuif inbreuken op de regelgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw zouden zijn gebleken. Alle ramen en de toegangsdeur van het gebouw palend aan de straatzijde waren dicht gemetseld zonder dat er een vergunning was aangevraagd. Dit zou zijn gebeurd in de loop van oktober 1996. In de loop van februari-maart 2000 werd binnen hetzelfde gebouw een doorgang, die voorheen een meter breed, was verbreed tot 2,30 à 2,60 meter, waardoor binnen het gebouw een grote ruimte werd gecreëerd. Om de stevigheid te verzekeren werd boven de verbrede doorgang een stalen balk aangebracht. Ook voor deze werken werd geen vergunning aangevraagd. Ten slotte werd langs één zijde van de percelen palend aan een aardeweg een draadafsluiting aangebracht met een hoogte van 2 meter, ook zonder een vergunning aan te vragen (st. 2-3 – fotodossier st. 12-15). De percelen waarop de inbreuken zouden zijn gepleegd zijn volgens het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 goedgekeurd gewestplan gelegen in woongebied (st. 42).

1.1.2

De eerste beklagde verklaarde op 14 juli 2000: "... Ik neem er kennis van pv zal ongesteld worden door uw diensten betreffende enkele bouwovertradingen. Ik ben voorzitter van de en in deze hoedanigheid gemachtigd om verklaringen af te leggen. De ramen aan de straatzijde zijn

dichtgemetseld door mijzelf. De reden van deze ingreep is dat de oorspronkelijke ramen rot waren en wij hadden destijds als   niet de financiële middelen om andere ramen te steken. Die ramen zijn dicht gemetst gans in het begin dat onze   hier introk. Dit moet geweest zijn in oktober 1996. In tweede instantie zijn binnenin het gebouw aanpassingen gebeurd. Een doorgang werd door mij verbreed tot 2,30 meter & 2,60 meter Ter verzekering van de stevigheid werd een stalen balk aangebracht boven deze nieuwe doorgang. Deze werken hebben plaats gehad in de loop van februari-maart 2000. In derde instantie werd aan de zijde van de aanpalende weide achteraan, behorend bij het pand, afgemaakt met draad van 2,70 meter hoog. Dit werk werd eveneens uitgevoerd door mij, samen met leden van de   Als voorzitter neem ik hiervoor de verantwoordelijkheid op mij. Voor de hiervoor geciteerde werken is geen bouwvergunning gevraagd geweest ... Wat betreft de dichtgemetselde ramen heb ik begin 1997 bezoek gekregen van de wijkagent   welke mij er opmerkzaam op maakte dat deze ingreep niet mocht zonder vergunning. Ik heb hier echter niets meer van gehoord. Ik heb toen contact gehad met de technische dienst alsmede de eigenaar en waarschijnlijk ook de wijkagent. Gezien ik niets meer hoorde ging ik ervan uit dat alles in orde was...." (st. 6-7).

1.1.3.

In het initieel proces-verbaal werd aangegeven dat de inbreuken zouden zijn gepleegd op de percelen nr.   Dit laatste perceel – waarop de afsluiting (deels) staat, is eigendom van   en zou niet zijn verhuurd aan de tweede beklagde. De tweede beklagde zou dit perceel gebruiken zonder recht op titel (st. 19 en 29).   bevestigde dat de percelen worden verhuurd aan de tweede beklagde en dit sinds 15 oktober 1997. Zij benadrukte dat zij geen toelating had verleend voor de zonder vergunning uitgevoerde werken (st. 22-23).

1.1.4.

De eerste beklagde werd uitgenodigd tot regularisatie over te gaan, zij het zonder gevolg (st.34-37).

1.1.5.

Bij brief d.d. 10 februari 2004 heeft het college van burgemeester en schepenen van   een herstellvordering bezorgd (st. 45-49). Het herstel in de vorige staat werd gevorderd met als motivering de strijdigheid met de regelgeving. Concreet werd gevorderd dat de zonder vergunning dichtgemaakte ramen en toegangsdeur dienden te worden opengemaakt, dat de steunbalk diende te worden verwijderd en dat het samenbrengen van twee lokalen tot één diende te worden teniet gedaan. Er werd gevraagd de herstelmaatregel te koppelen aan een dwangsom van 125,00 EUR per dag. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft zich bij brief d.d. 8 maart 2004 aangesloten bij de vordering tot herstel in de vorige staat en de dwangsomvordering en tevens gevraagd gemachtigd te worden om tot ambtshalve uitvoering over te gaan (st. 50).

1.1.6.

Op de openbare terechtzitting van 6 december 2004 werd een stedenbouwkundige vergunning d.d. 26 oktober 2004 voorgelegd uitgereikt aan de beklagden m.b.t. het verbouwen en het wijzigen van de raam en deuropeningen (regularisatie).

1.2.

M.b.t. het bestuur van de tweede beklagde werd in het tussenvonnis d.d. 10 januari 2005 reeds melding gemaakt van het volgende.

1.2.1.

De statuten van de tweede beklaagde, die werd opgericht op 27 mei 1994, werden gepubliceerd in de bijlage bij het Belgisch Staatsblad van 19 augustus 1994. De tweede beklaagde werd opgericht als . In artikel 6 van de statuten wordt wat betreft de macht van de algemene vergadering verwezen naar de VZW-wet van 27 juni 1921. Volgens artikel 7 van de statuten wordt de tweede beklaagde bestuurd door een raad van beheer bestaande uit vier leden en die bij meerderheid beslist. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter doorslaggevend. Volgens artikel 8 van de statuten heeft de raad van bestuur de meest uitgestrekte machten om te beheren of te besturen. De vereniging wordt volgens hetzelfde artikel geldig vertegenwoordigd door één beheerder voor daden van dagelijks bestuur en door twee beheerders voor daden van beschikking.

1.2.2.

De tweede beklaagde is sinds 1 juli 1997 voorzitter van de raad van bestuur.

1.3.1.

De rechtbank heeft in het tussenvonnis d.d. 10 januari 2005 m.b.t. de aanwijzing van de kadastrale percelen waarop de strafbare feiten zouden zijn gepleegd het volgende opgemerkt. Volgens de dagvaarding zouden de strafbare feiten (zowel de verbouwingen aan het gebouwd onroerend goed en de geplaatste afsluiting) zijn gepleegd op het kadastraal . Volgens het initieel proces-verbaal zouden de feiten gepleegd zijn op de percelen (bebouwd gedeelte), (onbebouwd gedeelte) (st. 2-3). De rechtbank vraagt zich af op de feiten omschreven onder de tenlastelegging B wel werden gepleegd op het perceel . Blijkens het proces-verbaal d.d. 13 september 2000 zou de afsluiting zijn geplaatst op het perceel eigendom van (perceel (st. 19). Het Openbaar Ministerie wordt uitgenodigd ter zake nazicht te laten doen.

1.3.2.

Blijkens een proces-verbaal d.d. 1 maart zouden de feiten omschreven onder de tenlastelegging B zijn gepleegd op de percelen

1.4.1.

De rechtbank heeft met het tussenvonnis d.d. 10 januari 2005 opgemerkt dat het aan de hand van de op de openbare terechtzitting van 6 december 2004 neergelegde regularisatievergunning niet duidelijk was in welke mate deze vergunning alle feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B regulariseerde. Partijen werden uitgenodigd ter zake standpunt in te nemen en er werd gevraagd dat de herstellende overheden zouden aangeven of zij gelet op deze vergunning hun vordering wensten in te trekken, te handhaven of te wijzigen.

1.4.2.

Uit navolgend onderzoek is gebleken dat de regularistievergunning d.d. 26 oktober 2004 definitief was. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief d.d. 1 april 2005 aangegeven dat ingevolge de regularisatievergunning d.d. 26 oktober 2004 het misdrijf omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 heeft opgehouden te bestaan.

2. Tenlasteleggingen

2.1.

De twee in dit dossier betekende dagvaardingen moeten samen worden gelezen. De tweede dagvaarding heeft de eerste dagvaarding aangevuld met een kadastrale aanduiding doch enkel voor wat betreft de feiten omschreven onder de tenlastelegging B. De beide dagvaardingen zijn overgeschreven zodat de regels inzake publiciteit werden gerespecteerd.

2.2.

De beklaagden worden enkel vervolgd voor het uitvoeren van bouwwerken zelf en niet voor de instandhouding ervan.

3. Gegrondheid van de strafvordering

3.1.

Uit de verklaringen van de eerste beklagde zelf en de vaststellingen van de verbaalisanen blijkt afdoende dat de eerste beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B. De eerste beklagde wist dat een voorafgaande vergunning voor het uitvoeren van deze werken noodzakelijk was en heeft deze plicht verzuimd.

3.2.

Deze feiten kunnen ook strafrechtelijk aan de tweede beklagde worden toegerekend. Deze feiten hebben onmiskenbaar een intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel of de waarneming van haar belangen en werden in elk geval gelet op de concrete omstandigheden voor haar rekening gepleegd. Over de materiële toerekening kan bezwaarlijk betwisting bestaan. Deze feiten kunnen ook moreel aan de tweede beklagde worden toegerekend. De eerste beklagde was beheerder van de tweede beklagde en hij bepaalde er het beleid. Er blijkt niet dat binnen de tweede beklagde enig initiatief werd genomen om de strafbare feiten te verhinderen. De gepleegde feiten strekten de tweede beklagde ook tot voordeel. Er moet dan ook worden aangenomen dat het moreel element in hoofde van de tweede beklagde is bewezen.

3.3.

Er kan in dit dossier geen toepassing worden gemaakt van de strafuitsluitingsgrond van artikel 5 al. 2 Sw. Het toepassen van deze strafuitsluitingsgrond veronderstelt dat de natuurlijke persoon – in casu de eerste beklaagde – de feiten die werden toegerekend aan zowel hemzelf als aan de rechtspersoon – in casu de tweede beklaagde – niet wetens en willens heeft gepleegd. Dit wetens en willens plegen moet worden beoordeeld in het licht van de concrete elementen van de zaak. Uit de dossiergegevens blijkt dat de eerste beklaagde wel degelijk wat hem werd ten laste gelegd wetens en willens heeft gepleegd. Hij kende immers de voorwaarde van een voorafgaande vergunning en heeft die niet gerespecteerd. Van enige strafuitsluitingsgrond kan in dit dossier – noch ten voordele van de eerste beklaagde noch ten voordele van de tweede beklaagde – sprake zijn.

4. De straftoemeting

4.1.

De feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B zijn de voortgezette en opeenvolgende uitvoering van een zelfde misdadig opzet in hoofde van de beklaagden, voor elk wat hen betreft, zodat voor deze feiten samen bij toepassing van artikel 65 Sw. slechts één straf moet worden opgelegd.

4.2.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden (de beide beklaagden), leeftijd, de gezinstoestand, de arbeidssituatie (voor de eerste beklaagde) en het socio-economisch belang (voor de tweede beklaagde).

4.3.

De door de beklaagden gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. Zij moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De beklaagden mogen hun individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

4.4.1.

De eerste beklaagde is 67 jaar oud en volgens het inlichtingenbulletin metselaar van beroep. Hij verklaarde op de zitting van 13 juni 2005 dat hij op invaliditeit staat (na een operatie aan de knieën), dat hij een maandelijkse uitkering heeft van ongeveer 720,00 EUR en dat hij bij zijn ouders inwoont. Hij werd reeds veroordeeld voor opzettelijke slagen, bedreigingen, diefstal, vernielingen en verkeersinbreuken. De verzwarende omstandigheid van artikel 64, derde lid van de wet van 29 maart 1962, artikel 66, derde

lid van het coördinatiedecreet van 22 oktober 1996 en van artikel 146 *in fine* van het decreet van 18 mei 1999 is op hem van toepassing.

4.4.2.

De tweede beklaagde blijkt nog niet te zijn veroordeeld. Volgens de aangestelde lasthebber *ad hoc* beschikt deze rechtspersoon nagenoeg niet over financiële middelen.

4.5.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklagden ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hen aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

4.6.

De tweede beklaagde heeft middels de lasthebber *ad hoc* verzocht de uitspraak van veroordeling voor de in haren hoofde bewezen geachte feiten op te schorten. Overeenkomstig het ongunstig advies dat werd geformuleerd ter zitting door de magistraat van het Openbaar Ministerie acht de rechtbank een eenvoudige schuldigverklaring geen adequate strafrechtelijke reactie op de door deze beklaagde gepleegde feiten en is de rechtbank van oordeel dat dit deze beklaagde onvoldoende zou aanzetten tot een gedragsverbetering. De rechtbank ziet overigens niet in hoe een straftoemeting zoals gemaakt met dit vonnis tot de sociale declassering van deze beklaagde zou kunnen leiden.

4.7.

Het komt de rechtbank ter realisering van de voormelde doelstellingen van de straftoemeting en rekening houdend met de ernst van de ten laste gelegde feiten, de persoonlijkheid van de beklagden, de beschikbare gegevens omtrent hun (sociale) toestand alsmede het tijdsverloop sinds de feiten, noodzakelijk voor om aan de beklagden telkens een geldboete op te leggen, zoals nader aangegeven in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

4.8.

De beklagden werden nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (voor wat betreft de eerste beklaagde) of tot een geldboete van meer dan 24.000,00 EUR (zonder decimes) (voor wat betreft de tweede beklaagde). De feiten waaraan zij schuldig werden bevonden zijn niet van aard dat ze moeten worden gestraft met een hoofdstraf van vijf jaar of meer (voor de eerste beklaagde) of een geldboete van 120.000,00 EUR (zonder decimes) of meer (voor de tweede beklaagde). Er mag worden aangenomen dat deze beklagden zich niet meer aan dergelijke feiten of aan andere misdrijven zullen schuldig maken. Er

kan dan ook uitstel van tenuitvoerlegging worden verleend voor een gedeelte van de opgelegde geldboetes zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

5. De herstellvordering

Aangezien ingevolge de regularisatievergunning d.d. 26 oktober 2004 de onwettige toestand heeft opgehouden te bestaan, is de herstellvordering voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 zonder voorwerp. M.b.t. de feiten omschreven onder de tenlastelegging B ligt geen herstellvordering voor.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 22, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;
 Wet van 17 april 1878 houdende voorafgaande titel bij het wetboek van strafvordering, art. *2bis* ;
 Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;
 Strafwetboek, art. 2, 5, *7bis*, 38, 40, *41bis*, 50, 65, 66 en 100 ;
 Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedebouw, art. 44 § 1, 1°, 64, eerste, de tweede en vijfde lid en 65 ;
 Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 ;
 Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99 § 1, 1°, 146, 1°, 147 en 204 ;
 Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, art. 8 ;
 Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58 ;
 Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;
 Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
 Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;
 Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;
 Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;
 Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;
 Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;
 Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK :

RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK

Stelt vast dat de feiten zoals omschreven in de op 29 juli 2004 betekende dagvaarding voor wat betreft de kadastrale aanduiding van de percelen waarop de feiten omschreven onder de tenlastelegging B zouden zijn gepleegd werd verbeterd bij een op 28 april 2005 betekende dagvaarding.

Zegt dat er geen redenen zijn om de uitspraak van veroordeling in hoofde van de tweede beklagde op te schorten.

Veroordeelt de eerste beklagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B zoals verbeterd tot een geldboete van 2.000 BEF, verhoogd met 1.990 decimes en gerekend aan de omrekeningskoers van 40,3399 of 9.915,74 EUR bedragende.

Veroordeelt de tweede beklagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1, A2 en B zoals verbeterd tot een geldboete van 100 FRANK verhoogd met 1.990 decimes en gerekend aan de omrekeningskoers van 40,3399 of 495,79 EUR bedragende

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de lastens de eerste beklagde uitgesproken geldboete van 9.915,74 EUR zal kunnen worden VERVANGEN door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van drie jaar voor de lastens de eerste beklagde uitgesproken geldboete voor een gedeelte groot 1.750,00 BEF, verhoogd met 1.990 decimes en gerekend aan de omrekeningskoers van 40,3399, of 8.676,27 EUR en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel verleend gedeelte op 79 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van drie jaar voor de lastens de tweede beklagde uitgesproken geldboete voor een gedeelte groot 50 FRANK, verhoogd met 1.990 decimes en gerekend aan de omrekeningskoers van 40,3399, of 247,89 EUR.

Spreekt de verplichting uit lastens de eerste beklagde en de tweede beklagde om ELK EENMAAL een bedrag van 10,00 EUR, met 45 decimes verhoogd, 55,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke misdaden.

Stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Legt de eerste beklagde en de tweede beklagde
een vergoeding op van 25,00 EUR bedoeld door artikel 91 van het konin-
klijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

Begroot de kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie op 311,89 EUR
en veroordeelt de eerste beklagde en de tweede beklagde
faling hoofdelijk tot de betaling van deze kosten.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van :
ZEVENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF.

Aanwezig :
alleenrechtsprekend rechter in strafzaken.
substituut procureur des Konings.
ea adiunct-griffier.